

Sygnatura akt VII U 1270/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lutego 2013 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: SSO Liliana Gambal

Protokolant: Kalina Tanaś

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 lutego 2013 r. w J.

odwołania S. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 12.09.2012r., znak: (...)

w sprawie S. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o prawo do emerytury

zmienia decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.z dnia 12.09.2012r., znak: (...) w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy S. M.prawo do emerytury od dnia 25.09.2012r.

Sygn. akt VII U 1270/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12.09.2012 r. (znak: (...)) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.odmówił S. M.prawa do emerytury na podstawie przepisów ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz.U. z 2009 r. Nr 153, poz.1227) oraz przepisów rozporządzenia z dnia 07.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983 r. Nr 8, poz.43 ze zm.), w związku z niespełnieniem przez wnioskodawcę przesłanki 15 lat wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Organ rentowy wskazał, że wnioskodawca udokumentował jedynie 1 rok, 9 miesięcy i 29 dni okresu pracy wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w szczególnych warunkach. Nie uwzględniono jako okresu pracy w szczególnych warunkach okresów zatrudnienia w B.. w L.od 11.07.1972 r. do 30.06.1992 r. oraz od 01.06.1994 r. do 31.12.1998 r., ponieważ charakter pracy wykazany w świadectwie wykonywania pracy w warunkach szczególnych z dnia 30.04.1999 r. nie został określony ściśle według wykazu, działu i pozycji rozporządzenia RM z 07.02.1983 r., natomiast w świadectwie pracy z dnia 30.04.1999 r. nie podano podstawy prawnej, tj. Rozporządzenia RM z 07.02.1983 r. oraz właściwych przepisów branżowych. Organ rentowy przyjął za udowodniony na dzień 01.01.1999 r. łączny okres składkowy i nieskładkowy wynoszący 28 lat, 3 miesiące i 21 dni.

S. M.wniósł od powyższej decyzji odwołanie domagając się przyznania prawa do emerytury w związku z wykonywaniem pracy w szczególnych warunkach w okresie zatrudnienia w B. w L..

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wniósł o jego oddalenie, argumentując jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

S. M.urodzony (...)był w okresie od 11.07.1972 r. do 30.04.1999 r. zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w „B.S.A. w L.(dawniej Z. B.w L.) na stanowisku określonym jako elektryk-konserwator. W powyższym okresie wnioskodawca stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował na oddziałach będących w ruchu, przy przeglądach i konserwacji urządzeń oraz maszyn produkcyjnych, w tym agregatów napędowych maszyn chłodniczych, mieszadeł, przenośników, wentylatorów chłodniczych oraz przy obsłudze aparatury pomiarowo-regulacyjnej. Do roku 1994 wnioskodawca wykonywał również prace związane z obsługą zakładowego transformatora wysokiego napięcia.

/dowód: świadectwa pracy z dnia: 29.06.1992 r., 13.06.1994 r., 30.04.1999 r. – k.7,

11, 12 akt emerytalnych;

świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych z dnia

30.04.1999 r. – k.8 akt emerytalnych;

akta osobowe wnioskodawcy, w tym: angaże, wnioski o podwyższenie

dotatków (k.34, 48, 70), zaświadczenia kwalifikacyjne (k.110-115);

zeznania wnioskodawcy – e-protokół z dnia 07.01.2013 r. 00:04:49 i dalej;

zeznania Z. P. – e-protokół z dnia 22.02.2013 r. 00:01:53 i dalej/

W dniu 05.09.2012 r. S. M. złożył wniosek o emeryturę, który decyzją z dnia 12.09.2012 r. został rozpoznany odmownie w związku z niespełnieniem przez wnioskodawcę przesłanki 15 lat wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

/dowód: wniosek z dnia 05.09.2012 r. – k.1 akt emerytalnych;

decyzja z dnia 12.09.2012 r. – k.18 akt emerytalnych/

Wnioskodawca udokumentował łączny staż ubezpieczeniowy wynoszący ponad 25 lat, nie pozostaje w stosunku pracy, a także nie przystąpił do OFE.

/bezsporne/

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art.184 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz.1227 ze zm.) w zw. z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 ze zm.), ubezpieczonemu urodzonemu po dniu 31.12.1948 r. przysługuje emerytura, jeżeli spełnił warunki:

- osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat, dla mężczyzn,
- nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego albo złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa,
- rozwiązał stosunek pracy - w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem,

- w dniu 01.01.1999 r. osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący 25 lat dla mężczyzn, w tym okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, wykonywanego stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, obowiązującym na danym stanowisku pracy wynoszący co najmniej 15 lat.

W myśl § 1 wskazywanego wyżej rozporządzenia pracownikami wykonującymi prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, są pracownicy wykonujący prace wymienione w § 4-15 oraz w wykazach stanowiących załączniki do rozporządzenia. Także właściwi ministrowie ustalają w podległych i nadzorowanych zakładach pracy stanowiska pracy, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazach A i B.

Zaskarżoną decyzją odmówiono wnioskodawcy prawa do emerytury podając, że nie spełnił on warunku posiadania 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

S. M. wniósł od powyższej decyzji odwołanie domagając się przyznania prawa do emerytury w związku z wykonywaniem pracy w szczególnych warunkach.

Zgodnie z zasadą wyrażoną w art.6 Kodeksu cywilnego, ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Oznacza to, że do wnioskodawcy należało wykazanie istnienia przesłanek uprawniających go do dochodzenia prawa do wcześniejszej emerytury.

Należy zauważyć, że co do zasady w myśl § 2 ust.2 ww. rozporządzenia, okresy pracy w szczególnych warunkach stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach lub w świadectwie pracy. W postępowaniu sądowym możliwe jest również dowodzenie zatrudnienia w szczególnych warunkach także za pomocą innych środków niż wskazane w tym przepisie (por. uchwała SN z 27.05.1985 r., III UZP 5/85; uchwała SN z 21.09.1984 r., III UZP 48/84).

Sąd dopuścił zatem dowód z akt osobowych wnioskodawcy, z jego zeznań oraz z zeznań świadka. Zgodnie z tymi zeznaniami wnioskodawca w całym okresie zatrudnienia w „B.w L.stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował na oddziałach będących w ruchu, przy przeglądach i konserwacji urządzeń oraz maszyn produkcyjnych, w tym agregatów napędowych maszyn chłodniczych, mieszadeł, przenośników, wentylatorów chłodniczych oraz przy obsłudze aparatury pomiarowo-regulacyjnej. Do roku 1994 wnioskodawca wykonywał również prace związane z obsługą zakładowego transformatora wysokiego napięcia. Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania powyższych zeznań. Zeznania świadka korespondowały z zeznaniami wnioskodawcy oraz wzajemnie się uzupełniały. Świadek zatrudniony był z wnioskodawcą (...)w podobnym okresie, jako mechanik, i to świadek zlecał wnioskodawcy usuwanie awarii maszyn w zakładzie. Oceniając powyższe zeznania Sąd miał na uwadze treść dokumentów zgromadzonych w aktach osobowych wnioskodawcy z okresu zatrudnienia w „B.z których wynikało, że wnioskodawca zatrudniony był wówczas na stanowisku określanym, co do zasady jako elektryk-konserwator. Sąd zważył zatem, że stanowisko elektryka nie jest uznawane za stanowisko pracy w warunkach szczególnych, jednakże praca wnioskodawcy, pomimo tak wskazanego stanowiska stanowiła pracę w warunkach szczególnych, ponieważ polegała w istocie na bieżącej konserwacji urządzeń i agregatów na oddziałach będących w ruchu. Praca wnioskodawcy wykonywana była w pobliżu stale pracujących i będących pod napięciem maszyn i urządzeń produkcyjnych, do 1994 r. wnioskodawca obsługiwał również transformator wysokiego napięcia.

W ocenie Sądu, praca wnioskodawcy w okresie zatrudnienia w „B. pokrywała się zatem z pracą określoną w wykazie A dziale XIV poz.25 wykazu stanowiącego załącznik do rozporządzenia RM z dnia 07.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, tj. bieżącą konserwacją agregatów i urządzeń oraz pracami budowlano-montażowymi i budowlano-remontowymi na oddziałach będących w ruchu, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie.

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd uznał, że wnioskodawca spełnił przesłankę posiadania co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach i na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję poprzez przyznanie mu prawa do emerytury od dnia 25.09.2012 r. (tj. od ukończenia przez wnioskodawcę 60 roku życia).